

Sygn. akt: WSP 9/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: Prezes SN Janusz Godyń

SSN Wiesław Błuś (sprawozdawca)

SSN Marian Buliński

po rozpoznaniu na posiedzeniu, w Izbie Wojskowej w dniu 4 grudnia 2014 r. skargi pełnomocnika M. B. - adw. A. D. na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym Izbą Karną w sprawach o sygn.: V KK 412/12 oraz V KK 270/11,

p o s t a n o w i ł:

- **pozostawić skargę bez rozpoznania w części dotyczącej postępowania przed Izbą Karną Sądu Najwyższego;**
- **zarządzić zwrot wniesionej opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

W dniu 5 listopada 2014 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła skarga adw. A. D. – pełnomocnika M. B. na przewlekłość postępowania sądowego toczącego się m.in. przed Sądem Najwyższym Izbą Karną w sprawach o sygn.: V KK 412/12 oraz V KK 270/11.

W konkluzji skargi skarżąca wniosła m.in. o:

1. stwierdzenie, że w postępowaniu przeciwko oskarżonemu M. B. przed Sądem Najwyższym Izbą Karną w W., doszło do przewlekłości postępowania,
2. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przypisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) można wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Istotą skargi jest zatem zarzut przewlekłości postępowania. Przedmiotem badania sądu rozpoznającego skargę jest terminowość i prawidłowość czynności podejmowanych przez organ prowadzący postępowanie.

Jednocześnie stwierdzić należy, że zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki skargę wnosi się w toku postępowania w sprawie. Postępowanie to z pewnością, w zakresie wskazanym w skardze, nie toczy się przed Sądem Najwyższym. Postępowanie przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn.: V KK 270/11 zakończyło się bowiem wydaniem wyroku w dniu 2 marca 2012 r., a w sprawie o sygn.: V KK 412/12 – wyrokiem ogłoszonym w dniu 3 lipca 2013 r. W tym stanie rzeczy skargę w tej części uznać należy za niedopuszczalną i pozostawić bez rozpoznania.

Taka forma orzeczenia nakazuje rozważenie, czy wniesioną opłatę należało zwrócić z urzędu skarżącemu. Do dnia 1 maja 2009 r. ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. przewidywała zwrot wniesionej opłaty jedynie w razie uwzględnienia skargi. Ustawą z dnia 20 lutego 2009 r. o zmianie ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 61, poz. 948) zmieniono art. 17 ust. 3 ustawy w ten sposób, że opłatę należy zwrócić skarżącemu również w wypadku odrzucenia skargi. Zmianę prawa uzasadniono tym, że brak możliwości merytorycznego rozpoznania skargi, nie powinien obciążać skarżącego ciężarami fiskalnymi na rzecz Skarbu Państwa. W niniejszej sprawie skargi nie odrzucono, bowiem ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. przewiduje możliwość odrzucenia skargi jedynie z przyczyn określonych w art.

9 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. Jednak inna forma orzeczenia aniżeli forma odrzucenia skargi, nie stoi - zdaniem Sądu Najwyższego - na przeszkodzie zastosowaniu w niniejszej sprawie art. 17 ust. 3 ustawy. Te same względy, czyli brak możliwości merytorycznego rozpoznania skargi, które uzasadniają brak obciążania ciężarami fiskalnymi skarżącego w razie odrzucenia skargi, przemawiają za tym, aby również w wypadku pozostawienia skargi bez rozpoznania ze względu na jej niedopuszczalność z mocy ustawy, sąd zwracał z urzędu wniesioną opłatę od skargi (zob.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2010 r., KSP 2/10, OSNSD 2010, nr 1, poz. 90; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2013 r., KSP 8/13, LEX nr 1375236).

Z uwagi na to, że w imieniu skarżącego występowała obrońca z wyboru, Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Z tych względów postanowiono, jak na wstępie.

Pouczenie:

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

aw